

PODOBA JE SAMO SIMBOL VSEPRISOTNEGA BOGA

Današnji znanstveniki, ateisti in prepirljivi ljudje zahtevajo neposredno videnje Boga. Pravijo: »Da bi lahko verjeli, moramo videti z lastnimi očmi, se dotakniti z rokami in pokušati z jezikom. Kako lahko verjamemo v nekaj, česar se ne da videti, dotakniti ali pokušati?« S takšnimi argumenti se znanstveniki posmehujejo vernikom. V resnici pa nihče ni bolj smešen kot tovrstni znanstveniki.

Nevidne kvalitete so osnova za vidne kvalitete. Pravite, da je resnično samo tisto, kar lahko vidite. /.../ Vidite lahko drevo z močnimi vejami. Znanstveniki na njem vidijo sadove, veje in listje, ki so očitni. Duhovnost pa zaznava nevidne korenine. Ali veje brez korenin lahko obstajajo? Kaj je pomembnejše, veje ali korenine? Podobno je nevidna sila osnova vidnega vesolja. Svet lahko vidimo in doživimo le zaradi delovanja te sile.

Še nekaj primerov. Ljubezen in vonj sta brez oblike, toda, zaznavamo jih. Ali jih lahko zanikamo zato, ker sta nevidna in neotipljiva? Torej, zakaj verjamemo vanje? Zato, ker imajo celo nevidne stvari svoje vidne ali otipljive manifestacije. Ljubezen je brezoblična, toda, mati, ki daje ljubezen, ima obliko. Vonj nima oblike, toda, dišeča roža jo ima. Blaženost je brezoblična, toda, Bog, čigar narava je blaženost, se lahko utelesi.

Kakšna bi bila lahko oblika resnice? Kaj je oblika pravega delovanja? Kaj je oblika miru? Resnica, pravilno delovanje, mir, ljubezen in nenasilje so brez oblike. Človek jih vendar mora izraziti iz svojega srca

Kakšna je Božja oblika? Je nedosegljiva, presega razum. Lahko je karkoli. Na primer, kakšna je oblika vetra ali vode? Vodo lahko vidite in veter lahko začutite, toda oba sta brez določene oblike. Kdaj pa dobita obliko? Ko napihnete balon, zrak privzame obliko balona. Voda dobi obliko posode v katero jo vlijemo.

Tako tudi Bog privzame obliko, ki je sledniku najljubša. **Že sam slednikov pobožni občutek je Božja oblika.** /.../ Bog se prikaže v obliki kakršnegakoli občutka na katerega se osredotoča slednik. Če si Boga predstavljamo kot dobrohotnega, se nam bo prikazal kot takšen. Če si ga predstavljamo kot uničevalnega, se nam bo takšen tudi prikazal. Torej, vse Božje oblike so odvisne od vašega občutka. Boga ni mogoče omejiti in reči, da je takšen ali drugačen. »S svojimi vseprisotnimi rokami, nogami, očmi, glavami, ustmi in ušesi, Bog prežema vse svetove.«

Bog je prisoten povsod kot energija. /.../ Na tem svetu ne obstaja nič, kar ne bi imelo oblike. Celotni indijski državi Karnataka in Andhra Pradeš imata svojo obliko, ki je vidna na zemljevidu. Zato so starodavni hindujci častili mati Zemljo kot utelešenje Boga. Toda, današnji znanstveniki se norčujejo iz takšnih običajev.

Znanstveniki sprašujejo: Planet Zemlja je sestavljen iz zemlje in skal. Zakaj bi torej Zemlji namenjali molitve?

Naši predniki razlagajo: Zemlja nam daruje hrano. Vpliv sonca povzroči dež in menjavanje dneva in noči. Vse to je nujno potrebno za življenje. Naša kultura nam svetuje, da častimo tisto, kar nas ljubeče ohranja. Nič ne more obstajati brez petih elementov – zemlje, vode, zraka, ognja in etra. Kaj je lahko narobe, če jih častimo?

Znanstveniki pravijo: V redu, nič ni narobe s petimi elementi. Ampak, zakaj častiti kameni kip? Kako je lahko to Bog?

Predniki odgovarjajo: Bog je povsod! Zakaj ga ne bi častili v kamnu?

Znanstveniki prigovarjajo: Ampak kamen nima zavesti.

Tukaj morate razumeti nekaj, kar je zelo pomembno. Ob proslavi dneva neodvisnosti dvigujemo državno zastavo. Salutiramo ji. Zakaj? Zastava je le kos blaga, sestavljen iz niti. Nima lastnosti ali zavesti. Plapola v vetru ali pa mlahavo visi v brezveterju. Zaradi kakšnih vrlin si zastava zasluži spoštovanje? Vendar simbolizira neodvisnosti, ki smo si jo pridobili po težkem boju.

Podobno, čeprav je božanska zavest povsod, potrebujemo znamenja in simbole, ki nas bodo spomnili nanjo. Ateizem preprosto ne more obstajati, če raziskujemo na ta način.

/.../ Torej drži, da je kip le kamen. Toda, ta kamen *simbolizira* vseprisotnega Boga. Vernikov pobožni občutek je zbran v tem kamnu. Zato indijci častijo, ne kamne, temveč Boga v kamnu, v Zemlji in v kipih. Če želite, lahko zanemarite določene običaje, toda nihče nima pravice obsojati ali rahljati vero drugega človeka.

REAKCIJA, ODSEV IN ODMEV

Atma ali duša ni nič drugega kot zavest. In ta zavest je vseprežemajoča. /.../ Torej, moč duše je moč zavesti in zavest je vseprežemajoča. Zato ste lahko priča različnim oblikam. Neizmerna moč v človeku je po naravi božanska. Prinaša mir in srečo. Morda mislite, da je božanska moč neka drugačna moč, toda to ne drži. Vaša sposobnost premišljevanja je vidik božanske moči. Zato se najprej zavedajte svoje prirojene božanskosti.

V Božjem stvarstvu je vse le reakcija, odsev in odmev. Vse, kar doživljamo v zunanjem svetu je le reakcija, odsev in odmev notranjega bitja. Mi pa v svoji zablodi menimo, da so ta reakcija, odsev in odmev resnični. Kakršenkoli občutek pride iz vašega srca in se izrazi, postane otipljiva oblika. To pomeni, da ste to obliko ustvarili sami. Recimo, da si predstavljate podobo avatarja Rame. Premišlujete o tej podobi z zaprtimi očmi. Podobo si lahko predstavljate zato, ker je odsev vaših misli. Vse, kar je vidno v zunanjem svetu je samo reakcija, odsev in odmev vašega notranjega bitja.

Vi sami ste Rama, Krišna, Šiva in tako naprej. Ko mislite, da ste Šiva in premišlujete o Njegovi obliki, boste dejansko postali sam Šiva. (Vede pravijo): »*Kakršne so misli, takšne so posledice.*« (Yad Bhavam Tad Bhavathi). Podobno, če mislite, da ste Rama, Krišna itd, boste dejansko postali Rama in Krišna.

Vsi ste utelešenja božanskosti. Ste božanske oblike. Ste eno z Bogom. Niste različni od Boga. Začutite to enost. /.../ Bog ni ločen od vas. On se kaže skozi vas. Žal pa ste to resnico pozabili. Če pozabite svojo naravo, boste pozabili vse. Nikar ne pozabite na svojo resničnost. Meditirajte o njej. Vedno se spominjajte na eno dejstvo: »*Kjerkoli sem, sem božanski.*« Čvrsto se držite tega prepričanja.

- Sathya Sai Baba

(Odlomki iz knjig Sathya Sai Speaks
in Summer Showers in Brindavan 1995)

Vprašanja:

Ali sebe doživljam kot telesno bitje ali pa kot lastnika fizičnega telesa?

V čem je smisel spoštovanja in čaščenja utelešenega Boga?

Kako nam takšno spoštovanje in čaščenje pomaga na duhovni poti?